

Dosarul nr. 3-150/21
2-21147832-02-3-06102021

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții de Apel Chișinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului

Angela Bostan

Judecătorii

Grigore Dașchevici și Veronica Negru

Examinînd, fără citarea participanților la proces, chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021 cu privire la examinarea adresării domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, vizînd pretinsele acțiuni ilegale comise de Procurorul General Alexandr Stoianoglo, Completul judiciar -

c o n s t a t ă :

La data de 05 octombrie 2021, Alexandr Stoianoglo a înaintat acțiunea în contencios administrativ către Consiliul Superior al Procurorilor prin care a solicitat anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021 cu privire la examinarea adresării domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, vizînd pretinsele acțiuni ilegale comise de Procurorul General Alexandr Stoianoglo.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 30.09.2021, după o încercare nereușită de a interveni neregular în cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor, la insistența deputatului în Parlament, Lilian Carp, secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat un înscris depus de domnul deputat, denumit „Sesizare cu privire la săvârșirea infracțiunilor de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo”.

Chestiunea privind pretinsul denunț penal al deputatului Lilian Carp și desemnarea procurorului pentru examinarea lui a fost examinată în cadrul ședinței extraordinare a Consiliului Superior al Procurorilor la data de 05.10.2021, fiind emis actul administrativ individual ilegal defavorabil și anume Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la desemnarea procurorului în Procuratura Anticorupție Victor Furtună pentru examinarea denunțului depus împotriva Procurorului General Alexandr Stoianoglo de către deputatul în

Parlament Lilian Carp, în fapt, fiind dat acordul la pornirea procesului penal în privința Procurorului General cu desemnarea procurorului de caz.

Menționează că, hotărârea ilegală a Consiliului Superior al Procurorilor a fost pronunțată în lipsa reclamantului, în ședința publică extraordinară din 05.10.2021, fapt notoriu conform art.22 alin.(2) din Codul administrativ, ce nu necesită a fi probat până la proba contrarie.

Indică că, în această ședință a comunicat Consiliului Superior al Procurorilor prin cerere scrisă, ca adresarea d-lui Lilian Carp, a fost greșit adresată Consiliului și urmare să fie restituită adresatului pentru a se proceda conform Legii.

În această ordine de idei, a explicat că Consiliul Superior al Procurorilor nu este organ de urmărire penală, iar, conform art.9 alin.(2), 262 - 270² și 274 din Codul de procedură penală, raportate la prevederile art.34 din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură și Instrucțiunile privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni, aprobate prin Ordinul comun (al PG, MAI, SV, CNA și SFS) nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, toate sesizările cu privire la infracțiuni urmează să fie depuse la organul de urmărire penală competent pentru a fi înregistrate și examinate în conformitate cu normele legale în vigoare.

Menționează că, necunoscând textul oficial al sesizării depuse de Lilian Carp pentru că nu i-a fost prezentată, dar, reieșind din informațiile cu care a operat media și din înregistrările video ale ședinței Consiliului Superior al Procurorilor, fără a intra în analiza circumstanțelor de fapt descrise în adresare, reieșind din categoria pretinselor infracțiuni pe care le-a identificat (abuz de serviciu, corupere pasivă, falsul în declarații, depășirea atribuțiilor de serviciu) și subiectul special care pretinde că le-ar fi comis (Procurorul General), a explicat că se impunea soluția că organul competent ce necesită a fi sesizat, care ulterior va examina sesizarea și va exercita urmărirea penală, este Procuratura. Or, anume Procuratura, ca organ de drept, dispune de toate competențele și atribuțiile necesare pentru a analiza conținutul înscrisurilor pretinse a fi sesizări despre infracțiuni, a le înregistra și a le examina conform procedurilor legale, după caz, și prin implicarea/atragera altor entități publice, cu anumite atribuții procesuale reieșind din regulile speciale de urmărire penală a anumitor categorii de persoane.

Indică că, Consiliul Superior al Procurorilor nu dispune de atribuții legale să examineze sesizări despre infracțiuni așa cum s-a solicitat în adresarea d-lui Lilian Carp. Mai mult ca atât, Consiliul Superior al Procurorilor nu este abilitat prin lege pentru a decide și a cataloga care adresări sunt sesizări despre infracțiuni și care nu sunt, acestea fiind atribuții exclusive ale organelor de urmărire penală și Procuratură.

În aceiași ordine de idei, o sesizare nu poate fi examinată și nu poate fi desemnat ofițerul de urmărire penală sau, după caz, procurorul responsabil, până ce

actul de sesizare nu trece prin procesul de analiză preliminară de conținut la organul de urmărire penală competent și, dacă, constatându-se că corespunde cerințelor legale de formă și conținut, este înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor despre infracțiuni, moment din care, conform art.1 din Codul de procedură penală, se consideră a fi pornit procesul penal cu toate consecințele de rigoare.

Astfel, doar după respectarea acestor condiții legale, actul de sesizare, așa cum se pretinde a fi înscrisul deputatului Lilian Carp, urma a fi expediat de către organul competent în adresa Consiliului Superior al Procurorilor cu solicitarea de a fi desemnat un procuror de caz conform ordinii stabilite la art.262 alin.(5) din Codul de procedură penală, iar Consiliul la rândul său, reieșind din calitatea sa de garant al independenței și imparțialității procurorilor, urma să examineze demersul într-o procedură administrativă complexă similară cu cea a Consiliului Superior al Magistraturii în raport cu judecătorii, cu toate garanțiile ce se deduc din Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 27.06.2017, și va adopta o Hotărâre temeinică și motivată, pasibilă a fi contestată în ordinea stabilită de Codul administrativ.

Reieșind din contextul raționamentelor expuse supra, a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor a restitui adresarea specificată petentului pentru a fi depusă organului competent. Totodată, a indicat în cerere că, în caz că Consiliul Superior al Procurorilor nu va lua în calcul aceste recomandări și va purcede la examinarea adresării d-lui Lilian Carp, solicită ca în cadrul procedurii să-i fie prezentată adresarea ce îl vizează pentru a lua cunoștință și, în procesul de apărare, cu respectarea tuturor garanțiilor oferite de Codul administrativ și Codul de procedură penală, să fie audiat ca să poată explica din ce cauză consideră sesizarea abuzivă și ilegală, având ca scop înlăturarea sa de la conducerea Procuraturii pentru activitățile de urmărire penală pe care le desfășoară instituția pe multiple dosare penale în raport cu diferite grupuri de interese politice, criminale, ect. Prin urmare, în cadrul audierii sale intenționa să prezinte Consiliului Superior al Procurorilor argumentele corespunzătoare cu anexarea materialelor probante pe fiecare capăt de pretenție ce indică la faptul că sesizarea d-lui Lilian Carp reprezintă un abuz de drept.

Astfel a atenționat Consiliul Superior al Procurorilor că procedura de desemnare a procurorului pentru a examina o sesizare despre infracțiuni pretinse a fi comise de Procurorul General poartă un caracter complex, cu elemente de drept administrativ și procesual penal, impunându-se necesitatea respectării tuturor reglementărilor acestor legi și a asigura garanțiile procesuale ce se deduc din ele. Or, Consiliul Superior al Procurorilor nu este în drept să aibă o atitudine pur formală față de analiza formei și conținutului actului de sesizare, dar, similar situației judecătorilor în fața Consiliului Superior al Magistraturii, să constituie o

garanție, care diminuează riscul abuzurilor, acțiunilor arbitrare, precum și al acuzațiilor false împotriva Procurorului General de către persoane interesate.

De fapt, prin desemnarea unui procuror, Consiliul Superior al Procurorilor încuviințează pornirea procesului penal împotriva Procurorului General, reprezentând un act-condiție în acest sens. În acest caz, organul de urmărire penală competent sau, în lipsa lui, petentul urmează să argumenteze și să probeze (*onus probandi*) existența condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru pornirea procesului penal. În acest proces, Consiliul Superior al Procurorilor trebuie să dea apreciere calității și veridicității materialelor prezentate, nefiind limitat și constrâns să procedeze la o încuviințare *quasi-automată* a pornirii procesului penal sau, după caz, a urmăririi penale.

Totodată, a informat Consiliul că nu încredințează examinarea chestiunii ce vizează sesizarea deputatului Lilian Carp de către cinci membri ai Consiliului Superior al Procurorilor și anume: Sergiu Litvinenco — ministru al justiției, Dorel Musteață — pretins președinte-interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Lilia Potângă - reprezentant al societății civile desemnată la 01.11.2019 de către prim-ministrul Maia Sandu, Natalia Moloșag — Avocat al Poporului, ex- avocată a Președintelui Republicii Moldova Maia Sandu, numită prin Hotărârea Parlamentului nr. 124 din 23.09.2021 și Svetlana Balmuș - reprezentant al societății civile desemnată de Președintele Maia Sandu prin Decretul nr.168-IX din 30.09.2021, expert în domeniul justiției din cadrul Institutului pentru politici și reforme europene, respectiv, a declarat recuzare acestor persoane în ordinea art.52 din Codul administrativ, raportat la art.21, 24, 25, 49 și 50 din același Cod pe motiv că ei acționează ilegal, cu rea-credință și părtinitor. Deoarece ședința Consiliului Superior al Procurorilor a fost una extraordinară și nu a avut posibilitate reală de a pregăti actele corespunzătoare, mai ales că încă nu luase cunoștință oficială cu textul integral al așa-zisei sesizări a deputatului Lilian Carp, a rugat Consiliul să i se ofere timp, pentru a lua cunoștință cu adresarea d-lui Lilian Carp, a prezenta cererile motivate de recuzare și punctul său de vedere/declarațiile scrise cu privire la subiectele puse în discuție.

Concomitent, a rugat Consiliul Superior al Procurorilor ca fiecare punct de solicitare expuse în cerere să fie examinat individual și să se decidă întemeiat și motivat, rezervându-i dreptul de contestare în caz de dezacord. Însă cererea dată, fără a fi măcar citită membrilor integral, a fost neîntemeiat și nemotivat respinsă.

În aceeași zi, văzând comportamentul ilegal al majorității membrilor Consiliului Superior al Procurorilor, a înregistrat în secretariatul Consiliului cererea de recuzare motivată a cinci membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, Sergiu Litvinenco - ministru al justiției, Dorel Musteață - pretins președinte- interimar al CSM, Lilia Potângă - reprezentant al societății civile desemnată la 01.11.2019 de către prim-ministrul Maia Sandu, Natalia Moloșag -

Avocat al Poporului, ex-avocată a Președintelui RM Maia Sandu, numită prin Hotărârea Parlamentului nr.124 din 23.09.2021 și Svetlana Balmuş - reprezentant al societății civile desemnată de Președintele Maia Sandu prin Decretul nr.168-IX din 30.09.2021, expert în domeniul justiției din cadrul Institutului pentru politici și reforme europene.

În acest context, a informat că procedura în fața Consiliului Superior al Procuraturii este reglementată de mai multe acte normative, dar în special de Codul administrativ, motiv din care lucrările Consiliului trebuie să fie desfășurate în strictă conformitate cu procedura administrativă și garanțiile participanților în cadrul acestor proceduri legale. Iar hotărârile adoptate de Consiliul Superior al Procurorilor pe toate chestiunile soluționate trebuie să fie întemeiate și motivate, fiind pasibile de a fi contestate în instanța de judecată de contencios administrativ.

Menționează că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să își exercite atribuțiile legale în mod imparțial, indiferent de propriile convingeri sau interesele persoanelor care le reprezintă. Prin urmare, aceste temeuri indicate sunt proprii lui S.Litvinenco, ultimul având relații strânse cu colegul său de partid L.Carp, autorul adresării, organizând și promovând înaintarea pretensei sesizări, expunându-și anterior în public în mod depreciativ părerea referitor la Procurorul General, orientând cetățenii asupra necesității demiterii Procurorului General și tragerii lui la răspundere juridică.

Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept al chestiunii ce vizează pretinsa sesizare a deputatului Lilian Carp privind infracțiunile pretinse a fi comise de către Procurorul General, raportate la persoanele din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor ce urmează să o examineze, a informat că consideră că membrul de drept al Consiliului S.Litvinenco nu acționează legal, cu bună credință și imparțial, motiv din care ar fi trebuit în condițiile legii, art.51 din Codul administrativ, să se abțină de la examinarea acestui subiect, însă, deoarece el nu o face, ci dimpotrivă este extrem de insistent asupra soluției, numitul este pasibil de a fi recuzat conform art.52 din Codul administrativ.

Astfel, Sergiu Litvinenco de nenumărate ori și-a manifestat atitudinea ostilă și s-a antepunat depreciativ asupra prestației Procurorului General, denigrându-l și criticându-l fără teme de fapt și de drept pentru toată activitatea sa.

Totodată, a menționat că Sergiu Litvinenco este în relații de rudenie, afinitate (ginere) cu un figurant pe dosarul ce vizează fraudă bancară, pe episodul legat de sustragerea de către BC "Victoria Bank" SA prin plasamentele interbancare ilegale a peste 2,3 mld lei și anume cu contabilă-șef al acestei instituții bancare Maria Iovu, investigat de Procuratura Anticorupție.

Indică că, la data de 12.03.2020, M.Iovu a fost scoasă de sub urmărire penală pe motiv că la această etapă a urmăririi penale, deși s-a probat total implicarea directă a numitei în toate activitățile de bază, semnând documentația juridico-

contabilă ce a făcut posibilă realizarea infracțiunii incriminate în prezent băncii ca persoană juridică și unuia dintre conducătorii de primul nivel a instituției bancare, însă, până la această etapă a investigațiilor, procurorul de caz (Octavian Iachimovschi) a decis personal că nu a administrat probe suficiente ce ar indica că M.Iovu a acționat intenționat și, în consecință, a scos-o de sub urmărire penală. Menționează că, urmărirea penală pe fraudă bancară, având un caracter foarte complex, este încă în curs de desfășurare, decizia în privința doamnei M.Iovu putând fi anulată în dependență de probele ce vor fi administrate. Despre acest fapt S.Litvinenco cunoaște și aceasta, deranjându-l extraordinar, l-a făcut să insiste și să grăbească procedurile privind demiterea sau măcar suspendarea sa din funcție, inclusiv promovarea chestiunii date pe ordinea de zi a Consiliului Superior al Procurorilor la 30.09.2021, organizarea ședințelor extraordinare a Consiliului Superior al Procurorilor pe 04.10.2021 și, respectiv, pe 05.10.2021, inclusiv cu implicarea consilierului său de la Ministerul Justiției Marcel Moraru, care, în lipsa temeiului juridic, ilegal, în dimineața zilei de 04.10.2021 a telefonat majoritatea membrilor Consiliului, cerându-le ultimativ și pe o tonalitate poruncitoare să se convoace într-o ședință extraordinară anume luni, 04.10.2021. Acest ultim aspect a rugat să fie separat clarificat de Consiliul Superior al Procurorilor cu reacțiile de rigoare în privința lui S.Litvinenco și M.Moraru, cu informarea sa scrisă, fapt ce a fost ignorat totalmente.

Cele relatate supra indică asupra faptului că S.Litvinenco a acționat contrar principiilor prevăzute la art.21, 24 și 25 din Codul administrativ, temei din care el nu putea participa la examinarea chestiunilor ce îl vizează și motiv pentru care a solicitat, respectuos, Consiliului - ca numitul să fie recuzat.

Cu referire la Dorel Musteață, pretins președinte-interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, a informat Consiliul că consideră că numitul nu dispune de împuternicirile corespunzătoare și, de fapt, nu este președinte-interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, atribuindu-și singur acest statut. Or, după recunoașterea ca neconstituțională a Legii, care prevedea că membrul decan de vârstă asigură interimatul funcției de președinte al Consiliului Superior al Magistraturii, Hotărârea privind desemnarea Luizei Gafton nu a fost anulată, iar un alt membru al Consiliului Superior al Magistraturii n-a fost ales președinte interimar. Hotărârea prin care Dorel Musteață a fost ales președinte interimar s-a consumat prin interimatul asigurat de către Luiza Gafton, apoi de Anatol Pahopol, iar după aceasta din nou de Luiza Gafton. Hotărârea Curții Constituționale produce efecte *ex nune* (pe viitor), nu revigorează actele administrative individuale, dar legi, dacă acest aspect este indicat concret în Hotărârea Curții Constituționale. Instanța de jurisdicție constituțională nu a indicat în hotărârea sa revigorarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii de numire a lui Dorel Musteață în

funcția de președinte interimar și nici Consiliul Superior al Magistraturii nu a emis o hotărâre în acest sens.

Prin urmare, Dorel Musteață nu este președinte interimar al Consiliului Superior al Magistraturii și, respectiv, nici membru de drept al Consiliului Superior al Procurorilor, motiv legal de recuzare.

Cu referire la același subiect Dorel Musteață, a menționat că, conform aceluiași principii de legalitate, bună-credință și imparțialitate, a apreciat că numitul nu poate participa la această procedură administrativă, deoarece este interesat direct în rezultatele ei, inclusiv din următoarele motive.

Astfel, Dorel Musteață este frate cu cet. Musteață Marian Ion, care, pe cauza penală denumită generic „Frauda Bancară” nr.2014978151, la data de 05.03.2020, de către Procuratura Anticorupție, a fost pus sub învinuire, incriminându-i-se comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal. Urmărirea penală pe acest caz este în curs de desfășurare, nefiind finalizată. Urmărirea penală pe acest caz a stagnat mulți ani și a fost accelerată odată cu intervenirea sa cu anumite măsuri organizatorice și procesual penale în calitate de Procuror General, inclusiv reieșind din faptul că, conform atribuțiilor sale funcționale, nemijlocit asigură conducerea și controlul acestei procuraturi specializate fie direct, fie prin intermediul procurorului-șef.

Toate aceste circumstanțe atrag suspiciuni de părtinire a lui Dorel Musteață, motiv din care nu poate participa la această procedură administrativă și pentru care l-a recuzat.

Cu referire la ceilalți membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, Lilia Potângă - reprezentant al societății civile desemnată la 01.11.2019 de către prim-ministrul Maia Sandu, Natalia Moloșag - Avocat al Poporului, ex-avocată a Președintelui RM Maia Sandu, numită prin Hotărârea Parlamentului nr.124 din 23.09.2021 și Svetlana Balmuș - reprezentant al societății civile desemnată de Președintele Maia Sandu prin Decretul nr.168-IX din 30.09.2021, expert în domeniul justiției din cadrul Institutului pentru politici și reforme europene, a menționat că toate aceste trei persoane au fost numite de Președintele RM, care, la rândul său, s-a antepunat depreciativ în raport cu Procurorul General și instituția Procuraturii. Din aceste considerente, a considerat că este îndreptățit să suspecteze în părtinire acestor persoane și să considere că aceste persoane, la fel nu pot participa la această procedură administrativă, motiv din care le-a recuzat.

Concomitent, odată cu cererea de recuzare a înregistrat în secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor și declarația sa prin care și-a expus punctul de vedere pe toate capetele de pretenții din adresarea lui Lilian Carp.

Odată cu depunerea acțiunii de contencios administrativ, reclamantul a solicitat suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021, pînă la pronunțarea unei hotărâri definitive pe caz.

La data de 25 octombrie 2021, Consiliul Superior al Procurorilor a depus referința prin care a solicitat declararea acțiunii inadmisibile, din motiv că, argumentele reclamantului, din cererea de chemare în judecată poartă un caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

În conformitate cu art.5 alin.(3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 coroborat cu art.2 alin.(2) Cod administrativ, la examinarea sesizării despre infracțiunile comise de către Procurorul General sunt aplicabile normele Codului de procedură penală, care față de Codul administrativ sunt norme juridice speciale, aplicabile anumitor categorii de raporturi sociale și/sau subiecți strict determinați. Drept urmare, în temeiul art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ coroborat cu prevederile art.2 alin.(3) lit.a), b) Cod administrativ, acțiunea reclamantului urmează a fi declarată inadmisibilă. **Or, în speță, reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept al său în sensul art.17 din Codul administrativ, deoarece sesizarea depusă de Lilian Carp la Consiliul Superior al Procurorilor a fost depusă în sensul desemnării unui procuror întru verificarea existenței elementelor faptei penale prevăzute la art.327, 328 Cod penal, iar art.2 alin.(3) lit.b) Cod administrativ reglementează expres că, prevederile prezentului cod nu se aplică raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal.**

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, consideră că, pretinsa acțiune înaintată de către Alexandr Stoianoglo, nu întrunește condițiile de admisibilitate, aceasta urmînd a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (3) Cod administrativ, *Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.*

Art.3 Cod administrativ, prevede că, *legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.*

Conform art.5 Cod administrativ, *activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate*

de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 20 Cod administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În corespundere cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 alin. (1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) al Codului administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Potrivit art. 207 alin. (2) lit.e) din Codul administrativ, *acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.*

În sensul Codului administrativ, prin persoană vătămată se înțelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În conformitate cu art.68 alin.(1) al Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *Consiliul Superior al Procurorilor este un organ independent, cu statut de persoană juridică, format în vederea participării la procesul de constituire, funcționare și asigurare a autoadministrării sistemului Procuraturii.*

Potrivit art. 70 alin.(1) lit.n) al Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *Consiliul Superior al Procurorilor are competență să examineze adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.*

Conform prevederilor art.77 al Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *(1) Consiliul Superior al Procurorilor se întrunește ori de câte ori este necesar, dar nu mai rar decât o dată în lună. (2) Prima ședință a Consiliului Superior al Procurorilor este convocată de către Procurorul General într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data ținerii Adunării Generale a Procurorilor. (3) Ședințele Consiliului Superior al Procurorilor sînt publice, cu excepția cazurilor în care, pentru respectarea regimului informațiilor specificate la art.75 alin.(1) lit.c), consiliul decide, printr-o hotărîre, că ședința sau o parte a acesteia urmează să fie închisă. (4) Ședința Consiliului Superior al Procurorilor este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 2/3 din membri. (5) Agenda ședinței se plasează pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de data desfășurării ședinței. (6) Hotărîrile se adoptă în ședință publică, cu votul deschis al majorității membrilor prezenți ai Consiliului Superior al Procurorilor. (7) Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor sînt motivate, sînt semnate de toți membrii prezenți în ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice. (8) Ședințele Consiliului Superior al Procurorilor sînt înregistrate prin mijloace video/audio. Înregistrarea ședinței se anexează la procesul-verbal. Procesul-verbal se întocmește în termen de 3 zile lucrătoare de la data la care a avut loc ședința, fiind semnat de președintele ședinței și de secretar, și se plasează pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor.*

Art. 262 alin.(1) și alin.(5) al Codului de procedură penală, prevăd că, organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvîrșirea sau pregătirea pentru

săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal prin 1) plîngere; 2) denunț; 3) autodenunț..., iar examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor...

Astfel, în speța dedusă judecării este necesar a se efectua o interpretare sistemică a normelor juridice relevante din Codul administrativ, Legea cu privire la procuratură și Codul de procedură penală.

Porivit materialelor cauzei rezultă că, la 05.10.2021, Consiliul Superior al Procurorilor a primit adresarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova, și urmare a procedurii de votare, în temeiul art.77 a Legii cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 și art.262 alin.(5) al Codului de procedură penală, Consiliul Superior al Procurorilor a hotărît de a-l desemna pe Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea deputatului. De asemenea hotărîrea dată și materialele aferente s-au expediat procurorului desemnat.

Reclamantul prin prezenta acțiune solicită anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021, prin care a fost desemnat Victor Furtuna, procuror în Procuratura Anticorupție, pentru examinarea aspectelor invocate în adresarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, președinte al Comisiei Securitate Națională, Apărare și Ordine Publică, vizând pretinse acțiuni ilegale comise de domnul Alexandr Stoianoglo, Procuror General al Republicii Moldova.

Consideră reclamantul că hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor este un act administrativ individual defavorabil sie și acesta este ilegal, deoarece a fost emis în lipsa reclamantului, a fost examinată sesizarea deputatului în ședință publică extraordinară convocată neîntemeiat și fără examinarea cererilor de recuzare înaintate de Alexandr Stoinoglo față de 5 membri ai Consiliului Superior al Procurorilor care nu s-au abținut, dar au participat la emiterea actului.

În contextul celor revendicate și în coraport cu conținutul hotărîrii nr.1-122/2021 din 05.10.2021, în privința căreia reclamantul pretinde constatarea încălcării de către Consiliul Superior al Procurorilor a normelor Codului Administrativ, și a circumstanțele de fapt și de drept invocate în acțiune, Completul de judecată menționează că, potrivit art. 2 alin.(1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Iar, conform alin.(3) lit. b) al aceluiași articol, prevederile prezentului cod *nu se aplică raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal.*

Astfel, reieșind din normele legale menționate supra, rezultă că, competent de a desemna un procuror pentru examinarea unei sesizări cu privire la comiterea unei pretinse fapte penale care îl vizează pe subiectul special-Procurorul General, este Consiliul Superior al Procurorilor, iar competența exclusivă a acestui aspect o indică norma legală prevăzută de Codul de Procedură Penală.

La caz, hotărîrea contestată, nu constituie în sine un act administrativ individual în sensul art.10 Cod administrativ, or, la emiterea actului contestat, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat ca o autoritate publică în temeiul căreia Codul de procedură penală i-a atribuit competențe.

În aceeași ordine de idei, actul de desemnare a procurorului pentru examinarea aspectelor învocate în adresarea deputatului, ar putea fi contestat doar dacă nu ar exista altă posibilitate de contestare a suspendării din funcție. La caz, litigiul constă în conexiunea pornirii urmăririi penale cu suspendarea automată, adică de drept, din funcție. Dacă pentru suspendarea din funcție ar exista un act administrativ individual, atunci acesta ar putea fi contestat, dar în cazul dat, nu este așa, pentru că există o altă cale de contestare conform reglementărilor procesual penale.

Referitor la argumentul invocat de reclamant că, în prezenta speță adresarea domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, urma a fi examinată într-o procedură administrativă complexă similară cu cea a Consiliului Superior al Magistraturii, în raport cu judecătorii, cu toate garanțiile ce se deduc din hotărîrea Curții Constituționale nr.23 din 27.06.2017, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or hotărîrea Curții Constituționale nr.23 din 27.06.2017 în speța dată nu este aplicabilă din următoarele motive.

Prin hotărîrea Curții Constituționale nr.23 din 27.06.2017, a fost examinată excepția de neconstituționalitate a articolului 23 alin.(2) din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit căreia **“Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate”**, iar prin hotărîrea contestată în prezentul caz a fost examinată de Consiliul Superior al Procurorilor nu sesizarea propriu zisă, ci doar chestiunea desemnării procurorului care va examina ulterior temeinicia sesizării despre

infracțiunile pretinse a fi comise de către Procurorul General în conformitate cu art.262 alin.(5) al Codului de procedură penală.

În acest context, Completul de judecată reține și pct.21 al deciziei nr.30 din 29.03.2018 a Curții Constituționale în care, *Curtea observă că nici dispozițiile articolului 116 alin.(1) din Constituție nu își găsesc aplicabilitatea pentru soluționarea prezentei excepții, pentru că independența judecătorilor la care se referă norma constituțională nu poate fi aplicată, mutatis mutandis, în cazul procurorilor. De altfel, Curtea a menționat, în jurisprudența sa, că numirea Procurorului General de către Parlament, subordonarea procurorilor față de Procurorul General și numirea lor de către acesta (conform articolului 125 alin.(2) din Constituție), fără concursul Consiliului Superior al Magistraturii, constituie factori care nu permit încadrarea acestei funcții în rândul magistraților. Procurorii nu devin automat magistrați doar pentru că la procedura lor de numire participă Consiliul Superior al Procurorilor (HCC nr.27 din 20 decembrie 2011, §93).*

Potrivit pct. 24 al aceleiași decizii, *Curtea constată că textul articolului 124 din Constituție nu conține prevederi exprese cu privire la independența procesuală a procurorului sau cu privire la posibilitatea exercitării controlului ierarhic de către procurorii ierarhic superiori. Norma constituțională indică, în această privință, că “[c]ompetențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege”. Astfel, Curtea observă că art.3 alin.(4), intitulat “Principiile de organizare și de activitate ale Procuraturii și procurorului”, din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură conține prevederi exprese referitoare la independența procesuală a procurorului. Acest articol stabilește faptul că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.*

Mai mult, prin decizia nr. 149 din 30 septembrie 2021, Curtea Constituțională a reținut la pct.81, că, *în opinia Comisiei de la Veneția, autonomia procuraturii nu constituie un principiu cu aceeași forță ca a principiului independenței judecătorilor. Standardul de bază presupune că trebuie să se asigure o autonomie suficientă pentru a proteja autoritățile procuraturii de influența politică nepotrivită. Astfel, de vreme ce există o tendință clară în standardele internaționale care recunosc importanța independenței procurorilor față de ingerințele politice, nu există standarde care să prescrie existența unui consiliu al procurorilor. Acolo unde există un asemenea consiliu – practică tot mai răspândită – nu există o cerință privind obligativitatea includerii unei majorități alcătuite din procurori. Există un echilibru delicat care trebuie asigurat între nevoia de a include un număr semnificativ de procurori și, pe de altă*

parte, nevoia ca acest organism să nu devină un instrument de autoguvernare corporatistă. Consiliul procurorilor nu poate fi un instrument de autoguvernare pură, ci își derivă propria legitimitate democratică din alegerea a cel puțin o parte din membrii săi de către Parlament (a se vedea Opinia amicus curiae nr. 972/2019 despre amendamentele la Legea cu privire la Procuratură (CDL-AD(2019)034), § 34).

La fel, Completul de judecată ține să menționeze că, prin noțiunea de desemnare se înțelege numirea unei persoane considerând-o cea mai potrivită pentru desfășurarea unei activități, pentru ocuparea unei demnități sau a unei funcții. Iar urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor potrivit normelor Codului de procedură penală nu are competențe de a porni urmărirea penală, or potrivit art. 1 alin.(1) Cod de procedură penală, *procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod...* Iar potrivit art. 270 alin.(7) Cod de procedură penală, urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor.

Potrivit art. 313 alin.(1) Cod de procedură penală, *plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuț, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.*

În condițiile analizate mai sus, Completul judiciar atestă că, în prezenta speță de către Consiliul Superior al Procurorilor a fost examinată numai chestiunea privind desemnarea procurorului competent pentru examinarea unei plîngeri penale și nu alte chestiuni cum ar fi admisibilitatea sezizării sau începerea/neînceperea urmăririi penale, or aceste aspecte țin de competența procurorului desemnat, iar modul de luare a deciziei date, legalitatea ei, poate fi verificată de instanța competentă prin prisma codului de procedură penală.

Completul de judecată reține că, Curtea Europeană a drepturilor omului, în practica sa constantă *a subliniat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogative exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de*

procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-1 utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

Prin urmare, în virtutea exceptării raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza legii penale din categoria de raporturi de contencios administrativ, excepție prevăzută expres de art.2 alin.(3) lit. b) Cod administrativ, Completul de judecată concluzionează că, acțiunea înaintată de Alexandr Stoianoglo urmează a fi declarată inadmisibilă.

În contextul celor supra-elucidate, Completul specializat, concluzionează că, acțiunea înaintată de Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021 cu privire la examinarea adresării domnului Lilian Carp, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, vizînd pretinsele acțiuni ilegale comise de Procurorul General Alexandr Stoianoglo, nu răspunde exigențelor de admisibilitate, motiv din care urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ.

Referitor la solicitarea privind suspendarea actului contestat, Completul de judecată a însușit-o odată cu examinarea aspectelor de admisibilitate a acțiunii.

Prin urmare, concluzia asupra inadmisibilității prezentei acțiuni exclude necesitatea soluționării cererii de suspendare. Or, la caz, însuși inadmisibilitatea acțiunii pe motivele analizate exclude orice posibilitate de suspendare a hotărârii contestate.

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) și alin. (2) lit. e), art.230 Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

DISPUNE :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Alexandr Stoianoglo împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-122/2021 din 05.10.2021, pe motiv că, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ.

Se explică reclamantului Alexandr Stoianoglo, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile din momentul comunicării, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,
Judecătorul

Angela Bostan

Judecătoria
Dașchevici

Grigore

Veronica Negru